

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17534-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

בפני כבוד השופטת - נשיאה לורד

כבוד השופטת עטר

כבוד השופט קובו

מדינת ישראל

מאשימה

נגד

פלוני (עציר)

נאשם

גזר דין

עותק מותר בפרסום

רקע

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובהתאם לכך נקבע שביצע את העבירות כדלקמן:

א. **חבלה חמורה בנסיבות של מעשה טרור**, עבירה לפי סעיפים 333 וסעיף 335(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ולפי סעיף 37(א) בחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור").

ב. **החזקת סכין שלא כדין**, עבירה לפי סעיף 186 בחוק העונשין וסעיף 37(א) בחוק המאבק בטרור.

ג. **כניסה לישראל בניגוד לחוק**, עבירה לפי סעיף 12(1) בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.9.19 גמלה בליבו של הנאשם – קטין יליד שנת 2004 – בביתו שבנעלין, החלטה לדקור יהודי כדי "להגיע לגן עדן". לשם מימוש תכניתו, הנאשם נטל ממטבח ביתו סכין מטבח שלהבה באורך של 13 ס"מ, הטמינה במכנסיו ויצא מביתו. הנאשם נכנס שלא כדין לישראל לאחר שדילג מעל גדר, צעד במשך שלוש שעות וחלף על פני שתי תחנות אוטובוס שהיו ריקות מאדם ותוך שהוא תר אחר קורבן יהודי פוטנציאלי. בהגיעו לצומת מודיעין בשעה 15:40 הנאשם הבחין במתלוננת אשר המתינה להגעת אוטובוס באותה עת בתחנת האוטובוס. **הנאשם התקרב לעבר המתלוננת, נעמד בסמוך מאחוריה, הניף בידו את הסכין ונעץ אותה בחוזקה בכתף ימין של המתלוננת אשר כתוצאה ממעשיו נפצעה והחלה לדמם, כשהסכין נעוצה**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

בכתפה וזעקה לעזרה. מיד לאחר מכן, הנאשם נמלט מהמקום עד שנעצר על ידי כוחות צבא שדלקו אחריו. כתוצאה מהדקירה, נגרם למתלוננת חתך עמוק ושביר בצלע האחורית מימין והיא הובהלה לבית החולים כשהיא סובלת מדימום מאזור הצוואר.

הנאשם ביצע את המעשים ממניע לאומני, ובמטרה לעורר פחד או בהלה בציבור.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, נקבע כי ביצע את העבירות המיוחסות לו והוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן לנוער.

תסקירי שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן – הושמט.

ראיות לעונש

5. חוות דעת פסיכו-דיאגנוסטית מיום 28.9.20 שנערכה על ידי ד"ר זיאד מסאלחה, פסיכולוג וקרימינולוג קליני (נ/1) – הושמט.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הנאשם קטין יליד ספטמבר '04, ביצע את העבירות בהיותו בן 15. מדובר בעבירות בעלות חומרה מופלגת. הנאשם נכנס לישראל בהחלטה מושכלת, מתוכננת ומודעת בכוונה להיות שהיד והמשיך למימוש מטרתו לאורך כל האירוע, עד שאיתר אישה ופגע בה. אירועים על רקע לאומני מבוצעים לרוב על ידי קטינים וצעירים שמבקשים להיות שהידים ולהגיע לגן עדן. הערכים החברתיים שנפגעו בעבירה הם הזכות לשמירת שלמות הגוף לצד ערכים של שמירה על בטחון המדינה, שלווה הציבור ושגרת חייו. סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור מצדיק החמרה בענישה, וקובע כפל עונש. עוצמת הפגיעה של הטרור היא מעבר לפגיעה הישירה שהוא מסב לחיי אדם ולשלמות הגוף. הטרור יוצר אפקט פסיכולוגי של פחד ותחושות איום בקרב הציבור כולו ומערער את שגרת חייו של הציבור לאורך זמן. מידת הפגיעה בערך החברתי הוא ברמה בינונית עד גבוהה היות שמעשי הנאשם היו מתוכננים, ומהעולה מחוות הדעת, הרצון להיות שהיד קינן בו במשך שנתיים. למעשיו קדמה היערכות הנלמדת מהצטיידותו בסכין, שאותה הביא מביתו, והעובדה שחיפש קורבן במשך שלוש שעות עד שמצא את נפגעת העבירה. המניע לביצוע העבירה הוא משולב. בעיקרו, מניע אידיאולוגי לאומני, ונפגעת העבירה נבחרה רק בשל היותה יהודייה. כמו כן, עלה שהנאשם רצה למות ולממש את המוות שלו באמצעות פיגוע שיגרום לחיילים לירות בו ולהרגו. המעשה נעשה באכזריות, בנחישות ובאלימות – דקירה בכתף ודימום מהצוואר. המעשה בוצע בלב המרחב הציבורי, בשעת צהרים בתחנת אוטובוס. הנזק שצפוי היה להיגרם ממעשיו הוא נזק חמור הרבה יותר לנפגעת העבירה, שאך בנס לא נפגעה בעורק הראשי. יש לתת ביטוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

לצורך בהרתעת הרבים שכן בפועלו כמפגע יחיד, עולה קושי לסכל מעשה כזה לעומת מעשה שמבצע ארגון. הנאשם קטין נעדר עבר פלילי, כאשר זהו פרופיל מוכר של מפגעים בודדים. הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה. תסקיר שירות המבחן מלמד שהנאשם תושב השטחים, בן למשפחה נורמטיבית, ללא בעיות חריגות. למד עד למעצרו בכיתה י'. לדבריו, טרם ביצע העבירה, בעקבות כישלון בבחינה ויחסים מורכבים עם מורה הוא החל לחשוב על סיום חייו. לשם כך הוא החליט לפגוע בישראלים והאמין כי פגיעתו בהם תוביל לכך שירו בו וכך הוא ימות. לא היה בפיו הסבר מדוע פחד מאביו, על אף יחסייהם הטובים, עד כדי רצון להביא למותו. הנאשם חסר אמפתיה לנפגעת העבירה, לא ער למצוקה שלה, והצער שלו נובע מהמחירים האישיים והמשפחתיים שנגרמו בעקבות מעשיו. הנאשם שלל מניע לאומני, אך שירות המבחן התרשם שלא מן הנמנע שקיים מניע לאומני ובכך הוא הודה בבית המשפט. שירות המבחן נמנע מהמלצה על דרכי שיקום. בחוות הדעת הפסיכו-דיאגנוסטית, אף שתיאר כי ברקע לעבירה כישלונו בבחינה וחששו מאביו, עלה שהתוכנית למות כשהיד עלתה שנתיים קודם לכן. הוא חיפש דרך למות, ונמנע מאובדנות אשר הייתה מביישת את משפחתו והעדיף להיות שהיד שיגיע לגן עדן. המומחה התרשם מאדם בעל יכולת אינטלקטואלית ממוצעת-נמוכה, שמתחת לפסאדה חיצונית הוא חלש ופגיע. המאשימה מקבלת את ההערכה שקיים מניע משולב כאשר המניע הביטחוני הוא המרכזי. יש לבכר את שיקולי הגמול וההרתעה על פני שיקולי השיקום, חרף העובדה שמדובר בקטין. לפיכך, עתרה המאשימה להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש של 5 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לנפגעת העבירה.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עבד אבו עאמר, מדובר בקטין שהיה בן 15 בעת ביצוע העבירה, ללא עבר פלילי, נעדר השקפת עולם לאומנית, שגדל במשפחה נורמטיבית. האב הביע זעזוע מהמעשה וציין שיש לו קשרים עם ישראלים ויהודים. הנאשם מסר שלא פעל ממניע אידיאולוגי של שנאה. תסקיר שירות המבחן וחוות הדעת מתארים את הנאשם כנער שהיה במצב נפשי מורכב. רמתו מתחת לממוצע ולנורמה. עורך חוות הדעת הפסיכולוגית ציין יכולת אינטלקטואלית נמוכה, רמת שיפוט ירודה, אישיות חלשה והיותו פגיע. רמת הנאשם היא מתחת לגילו מבחינת חשיבה ואישיות. הנאשם לא תכנן במשך שנתיים להיות שהיד, אלא סבל במשך שנתיים ממצב דכאוני חריף ומחשבות על מוות. מדובר בנער שלא עמד בציפיות של אביו ומוריו, לא עמד במעמסה הנפשית ומצא עצמו על סף ייאוש. הוא שקע בדיכאון והחל לחשוב על מוות ולא על להיות שהיד. המחשבה לבצע פיגוע חבלני התעוררה רק לאחרונה כדרך לסיים את חייו. הוא נחקר על ידי השב"כ טרם שהתייעץ בעו"ד, והשב"כ קבע שלא מדובר בתיק בטחוני, והנאשם לא ביצע את העבירות על רקע לאומני, והעביר את התיק למשטרה. חוק המאבק בטרור חל בשל בחירת הקורבן, אך ליבת הדברים אינה מגיעה משנאה. עוד בחקירתו הראשונה טען שלא התכוון להרוג

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

את נפגעת העבירה. הוא ראה את הקורבן והמתין 15 דקות בתחנה עד שראה שהגיעו למקום חיילים עם נשק. כל עוד לא ראה חיילים הוא לא פעל. הוא דקר דקירה יחידה וברח לעיניהם ומטרתו הייתה שירו בו ויסיימו את חייו. על פי דת האסלאם אסור לבצע מעשה התאבדות, ומי שעשה כן מקומו בגיהנום. לכן זו הייתה מחשבתו כדרך לסיים את חייו. הוא לא רצה לבייש את משפחתו. מדובר בנער שיכולתו האינטלקטואלית ירודה וביקש לסיים את חייו. המתלוננת לא נפגעה קשות, היא שוחררה עוד באותו היום מבית החולים ולא אושפזה. בבית משפט לנוער יש לבכר את שיקול השיקום על פני הרתעת הרבים. הנאשם מבין שזו אינה הדרך לפתור בעיות וכי עליו לפנות לקבלת עזרה למצוקתו הנפשית. הוא מצטער על פגיעתו בקורבן. הפסיכולוג ציין שהאב נתפס על ידי הנאשם כדמות שלילית, בכל פעם שהוא לא מביא הישגים אביו היכה אותו. הנאשם לא עמד בזה וכך מגיל 13 הוא רוצה להתאבד. ההגנה מסכימה להרשעת הנאשם. מדובר בנאשם שעצור כ-13 חודשים ויש להסתפק בתקופת מעצרו, לצד פיצוי בסכום נמוך, שהמשפחה תוכל לעמוד בו.

8. הנאשם טען שעשה טעות גדולה מאוד, לא יחזור עליה וכי הוא מצטער על מעשיו.

דין והכרעה

9. הצדדים הסכימו שיש להרשיע את הנאשם בדין, ולא ניתן לסיים את ההליך באי-הרשעה. המחלוקת העיקרית בין הצדדים היא בכל הנוגע לתקופת מאסרו של הנאשם.

10. בהתאם לסעיף 40טו(א) בחוק העונשין, תשל"ז-1977, על ענישת קטין יחולו הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971. עם זאת, סעיף 40טו(ב) בחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי להתחשב בעקרונות ובשיקולים המנחים בענישה, תוך התאמתם לענישת הקטין, ככל שסבר שראוי לתת להם משקל בנסיבות המקרה. משמע שעקרון השיקום, נסיבותיו האישיות של הקטין וגילו מקבלים, ככלל, משקל רב יותר, לעומת דינם של בגירים שלגביהם העיקרון המנחה, לפי תיקון 113 לחוק העונשין, הוא עקרון ההלימה.

בפסיקה נקבע כי בגזירת עונשו של קטין יש להקנות משקל יתר לנסיבותיו האישיות ולסיכויי שיקומו. זאת בשל מספר טעמים: ראשית, גילו הצעיר של הקטין, הגורם לכך שהתנהגותו העבריינית עלולה להיות תוצאה של חוסר בגרות, בשלות והבנה של חומרת המעשים והשלכותיהם; שנית, הרצון להגן על קטינים מפני תנאי כליאה קשים ומהיחשפות לדפוסי התנהגות עבריינית בבית הסוהר שעלולה להיטמע בקטינים; ושלישית, השאיפה לשקם קטינים שחייהם בתחילת דרכם.

על רקע שיקולים אלה נקבע בפסיקה כי גזירת עונשו של קטין מצריכה איזון בין השיקולים הבאים: (א) חומרת העבירה ונסיבותיה; (ב) גילו של הקטין בעת ביצוע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

העבירה – ככל שהקטין צעיר יותר, כך יטה בית המשפט להעדיף הפעלה של אמצעים שיקומיים על פני אמצעים עונשיים; (ג) הבעת חרטה כנה ונטילת אחריות למעשים; (ד) סיכויי השיקום – בהקשר זה מוקנה משקל ניכר לתהליכי השיקום שהקטין עבר כפי שעולה מעמדתם של הגורמים הטיפוליים והמקצועיים על פי תסקיר שירות המבחן; (ה) עברו הפלילי של הקטין. (ראו דברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני [20.11.13]).

כפי שעולה מהוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, במלאכת גזירת דינם של קטינים השיקול השיקומי מקבל משקל נכבד יותר מאשר בגזירת דינם של בגירים. בשים לב למרכזיותה של התכלית השיקומית, תפקידו של שירות המבחן הוא מרכזי יותר בדיון לגבי קטין לעומת בגיר, ויש לייחס משקל רב יותר להמלצות שירות המבחן, הגם שאינן מחייבות (ע"פ 5048/09 פלוני נ' מדינת ישראל [14.2.20]; ע"פ 2083/20 פלוני נ' מדינת ישראל [16.6.20]).

עם זאת, קטינות אינה מקנה חסינות מפני ענישה פלילית, ואף לא מגזירת עונשי מאסר בפועל. לצד משקל היתר שניתן לנסיבות האינדיבידואליות ולשיקולי השיקום, יש להעניק משקל הולם גם לשיקולי ההרתעה והגמול בהתחשב בנסיבות העבירה (ע"פ 1004/06 פלוני נ' מדינת ישראל [9.8.06]; ע"פ 5355/14 פלוני נ' מדינת ישראל [27.10.15]; ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל [8.5.19]).

11. הנאשם דקר את נפגעת העבירה, באמצעות סכין, בגדר מעשה טרור. במעשיו אלה, הנאשם פגע, באבחת סכין, בערכים המוגנים של בטחונו ושלומו של אדם, זכותו לשלמות גופו וכן בבטיחונו של הציבור והזכות לביטחון אישי במרחב הציבורי.

העונש המרבי אשר קבוע לצד העבירה של חבלה חמורה בנסיבות של מעשה טרור הוא 25 שנות מאסר, וזאת לאור העובדה שבגין עבירה של חבלה חמורה לפי סעיפים 333 ו-335(א), העונש המרבי הוא של 14 שנים, וסעיף 37 בחוק המאבק בטרור קובע כי על עובר עבירה שהיא מעשה טרור, יוטל כפל עונש, אך לא יותר מ-25 שנים. בכך הביע המחוקק את דעתו בדבר חומרת העבירה.

הענישה בעבירות שהן בגדר מעשה טרור צריכה לבטא את סלידתה של החברה ממעשים אלה, בפרט על רקע הנסיבות הביטחוניות שבהן מצויה מדינת ישראל מזה שנים ארוכות. דברי ההסבר להצעת חוק המאבק בטרור, תשע"ה-2015 (הצ"ח הממשלה, 949, בעמ' 1066, 1104) מבהירים כי בעבירות אשר מהוות מעשה טרור, עוצמת הפגיעה היא מעבר לפגיעה הישירה שהיא מסבה לחיי אדם ולשלמות גופו, אלא הטרור יוצר אפקט פסיכולוגי של פחד ותחושת איום בקרב הציבור כולו ומערער את שגרת חייו. עוד נקבע בהצעת החוק, כי נוכח מאפייני הטרור, חומרתו המיוחדת, והשלכותיו על כל תחומי החיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 17534-10-19 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

האזרחיים בישראל, ביצועה של עבירה המהווה "מעשה טרור" יהווה נסיבה מחמירה אינהרנטית, וישליך על העונש המרבי הקבוע לעבירה. בעבירות מסוג זה, יש מקום להדגשה מיוחדת של עקרון הגמול. זאת נוכח המניע האידיאולוגי שבבסיסן, והנזק שעבריינות זו גורמת לכלל האוכלוסייה בישראל.

בית המשפט העליון שב ונתן דעתו לעבירות אלימות על רקע לאומני אשר מבוצעות על-ידי קטינים, וקבע כי מדובר בתופעה קשה הטומנת בחובה סכנה רבה לשלום הציבור ולביטחונו. לנוכח העובדה כי רבים ממבצעי עבירות מסוג זה הם קטינים, הרי שגילו הצעיר של מבצע עבירות אלה אינו מפחית באופן משמעותי מחומרת המעשים, ושיקולי ענישה אחרים נדחים, ככלל, בפני שיקולי הגמול וההרתעה. עם זאת, גם בעבירות המבוצעות על ידי קטין על רקע לאומני, יש צורך במלאכת האיזונים הנדרשת בענישתם של קטינים בהתאם להוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971, תוך מתן דגש לנסיבותיו האישיות של הקטין (בעניין זה ראו ע"פ 196/16 פלוני נ' מדינת ישראל [10.5.16]; ע"פ 9035/18 פלוני נ' מדינת ישראל [15.9.19]; וע"פ 1465/20 מדינת ישראל נ' פלוני [19.3.20]).

ככלל, בעבריינות על רקע לאומני – שבה קורבן העבירה נבחר אך ורק בשל היותו יהודי – על בתי המשפט להעביר מסר חד משמעי ונוקב בדמות ענישה מחמירה. בעבירות אלה, ככלל יש לבכר את שיקולי ההגנה על שלומו ובטחונו של הציבור, ושיקולי הגמול וההרתעה, על פני יתר שיקולי הענישה (ראו ע"פ 2826/15 עבד נ' מדינת ישראל [7.6.16]). כל זאת תוך איזון השיקולים הנדרשים בעניינם של קטינים.

12. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת לכך שבעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שאינה על רקע אידיאולוגי או של מעשה טרור, בעניינם של קטינים, הוטלו עונשי מאסר החל מעבודות שירות, ועד כשנתיים מאסר בפועל (ראו ע"פ 324/19 פלוני נ' מדינת ישראל [8.5.19] וסקירת הפסיקה בת"פ (מח' מר') 52393-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני [14.8.20]). מובן הדבר כי בנסיבות של מעשה טרור, נדרשת רמת ענישה גבוהה יותר, בהתאם להוראת חוק המאבק בטרור.

בעבירת חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329 בחוק העונשין, שהינה חמורה יותר מהעבירה שבה הורשע הנאשם במקרה הנוכחי, על-רקע לאומני של "טרור יחידים" ו-"פיגועי דקירה" הוטלו עונשים חמורים יותר. כך למשל, בתפ"ח 43850-11-15 (מח' י-ם) מדינת ישראל נ' פלוני (17.7.16) הוטלו בהסדר טיעון, בעניינו של קטין, שש וחצי שנות מאסר בפועל.

13. הנאשם בן 15 בעת ביצוע העבירה, וכיום בן 16, החליט לדקור אדם יהודי, בין היתר על רקע מצוקה נפשית ורצון להביא קץ לחייו בידי כוחות הביטחון הישראליים, ולפי אמונתו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

הדתית כדי להיות שהיד ולהגיע לגן עדן. הוא נטל סכין מטבח, הטמינה במכנסיו ויצא מביתו. הנאשם נכנס שלא כדין לשטח ישראל וצעד במשך שלוש שעות עד שמצא קורבן פוטנציאלי, היא נפגעת העבירה אשר המתינה להגעת אוטובוס בתחנת אוטובוס. התנהגות זו מבטאת הן תכנון מוקדם, והן נחישות והתמדה בדרכו לביצוע העבירה. הנאשם נעמד מאחורי נפגעת העבירה, הניף את הסכין ונעץ אותה בחוזקה בכתפה. נפגעת העבירה החלה לדמם כשהסכין נעוצה בכתפה וזעקה לעזרה, ומיד לאחר מכן הנאשם נמלט מהמקום עד שנעצר על ידי כוחות צבא. הנזק שנגרם מביצוע העבירה כולל את הנזק הפיזי שנגרם לנפגעת העבירה והוא דימום מאזור הצוואר, חתך עמוק ושבר בצלע בגינם הובהלה לבית החולים. מעשים אלה יש בהם אף כדי לגרום לבהלה ופחד לנפגעת העבירה. מדובר במעשים אשר בוצעו בלב המרחב הציבורי, בשעת צהריים בתחנת אוטובוס, באופן שיש בהם אף כדי לזרוע פחד בציבור בכללותו. הנזק הפוטנציאלי במקרה זה הוא רב ועלולה הייתה להיגרם פגיעה חמורה ואף פגיעה בנפש, לנוכח מיקום הדקירה בכתף והדימום באזור הצוואר. הנאשם ביצע את העבירה על רקע מצב רגשי מורכב הקשור כפי הנראה בתחושת תסכול מתמשכת על רקע אי עמידה בציפיות סביבתו, דיכאון ומורכבות יחסיו עם אביו ממנו חשש, אשר הביאו לרצונו לשים קץ לחייו. עם זאת, מיד לאחר ביצוע הדקירה, הנאשם נמלט מהמקום עד שנעצר על-ידי כוחות צה"ל שדלקו אחריו. בחירתו לפגוע באדם אחר – ישראלי יהודי, כדרך להביא למותו, קשורה באיסור דתי על אובדנות, ורצונו להביא כבוד למשפחתו בהיותו "שהיד" ולהגיע לגן עדן לאחר מותו. זאת לצד המניע הלאומני והמטרה לעורר פחד או בהלה בציבור, כמתואר בכתב האישום.

14. מתסקיר שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכו-דיאגנוסטית עולה שהנאשם תפקד באופן תקין ובהתאם ליכולותיו במסגרות חייו. אף שתיאר מערכת יחסים תקינה עם הוריו ותמיכתם בו, עלתה תמונה של יחסים מורכבים. עורך חוות הדעת התרשם כי הנאשם פעל מתוך רצון לשם קץ לחייו עת היה במצוקה נפשית קשה, ולא מתוך מניע אידיאולוגי או פוליטי. עורך האבחון התרשם מקיומו של סיכון ברמה בינונית להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, וזאת על רקע חומרת העבירה, מרכיבי אישיותו ובהיעדר טיפול. שירות המבחן התרשם כי הבעת החרטה מצדו קשורה למחירים האישיים והמשפחתיים בעקבות מעשיו, כאשר הוא מתקשה לבטא אמפתיה לנפגעת העבירה. כן העריך כי קיים פער משמעותי בין תיאורו את נסיבות העבירה והמצוקה שקדמה לה לבין תיאורו את תפקודו ויחסיו התקינים עם משפחתו. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

עוד נתנו דעתנו להיותו של הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר תפקד במסגרות חייו באופן תקין, הודאתו בעבירה בהזדמנות הראשונה, נטילת אחריות, וכן תקופת המעצר הממושכת שבה שוהה הנאשם.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

תפ"ח 19-10-17534 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

תיק חיצוני: 423693/2019

15. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר ששקלנו את עתירת המאשימה לעונש ראוי של 5 שנות מאסר, ואת עתירת ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצרו, סבורנו כי במקרה זה יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית, ובאופן שישקף את שיקולי ההלימה וההרתעה, תוך התחשבות בהיותו של הנאשם קטין ובמכלול נסיבותיו האישיות.

סוף דבר

16. אשר על כן, החלטנו להרשיע את הנאשם בעבירות אשר נקבע שביצע, ולגזור עליו את

העונשים הבאים:

- א. **ארבע שנות מאסר בפועל** אשר מניין מיום מעצרו 25.9.19.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה של החזקת סכין שלא כדין, או כניסה לישראל שלא כדין.
- ד. פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.5.21.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן והודע ביום ט"ז אדר תשפ"א, 28/02/2021 במעמד הצדדים

עמי קובו, שופט

דבורה עטר, שופטת

רות לורד, שופטת - נשיאה

עמי קובו, שופט

דבורה עטר, שופטת

רות לורד, שופטת - נשיאה